

sin Besiddelse en Metalfond efter de nedenførte Regler, svarende til Halvdelen af den i Omløb satte Seddelmasses Paalydende“. Men Hovedbestemmelsen er den under Nr. 1, som siger, at „Banken er berettiget til at udgive et saa stort Seddelbeløb, som Omsætningen til enhver Tid findes at udkræve“. Vi ere naturligvis paa det rene med Rigtigheden af denne Sætning, at saa stort et Seddelbeløb, som Omsætningen til enhver Tid udkræver, bør der være. Hvis det ikke er til Stede, hemmer det Omsætningen og virker til Skade for det almindelige økonomiske Liv, saa i og for sig ere vi enige i denne Bestemmelse. Paa den anden Side maa man huske paa, at det er en privat Bank, som udsteder Sedler, hvorfor den ikke behøver at have Metalbeholdning for mere end Halvdelen af Værdien. Banken har altsaa en stor Fortjeneste paa at kunne udstede dobbelt saa mange Sedler, som den har Metalbeholdning for. Metalbeholdningen giver ikke Rente, derimod vindes der paa Sedlerne. Der er altsaa her en stor Fristelse for Banken til at udvide sin Seddelmasse af andre Grunde end den, som staar i Loven, nemlig Hensynet til det Antal Sedler, Omsætningen til enhver Tid maatte kræve. Vi mene at burde forhindre, at en saadan Interesse kommer til at gøre sig gældende. Naar vi give en Lov, som bestemmer, at Seddelbeløbet skal være saa stort, som Omsætningen til enhver Tid kræver — dette bør naturligvis være Grundregelen —, maa vi ogsaa paa en eller anden Maade skaffe os Sikkerhed for, at det er det Hensyn, som gør sig gældende ved Udstedelsen af Sedler, og ikke andre Hensyn. Derfor have vi ment, at der maa være en Grænse for, hvad Banken maa udstede af Sedler uden at spørge Staten om det, og derfor mene vi, at hver Gang der udstedes Sedler til et Beløb af 10 Mill. Kr., har Banken at henvende sig til Regeringen for at faa dennes Sanktion til at udstede disse. Regeringen maa der tage Loven i sin Haand og spørge: Hvorfor vil man gaa til den forøgede Udstedelse? Jo, fordi Omsætningen kræver det, vil der svares, og hvis det skønnes at være rigtigt, faar Banken Lov til at udstede dette Antal Sedler, ellers ikke. Jeg synes, at en saadan Regulator maa vi have paa dette Punkt, og derfor have vi tilladt os at stille dette Ændringsforslag.

Jeg skal i saa Henseende ogsaa henvise til Nr. 7 i § 7. Den lyder saaledes: „Skulde der nogen Sinde imod Forvent-

ning ved Meddelelsen af den i Post 6 anførte Beretning vise sig nogen Afvigelse i det ovenfor normerede Forhold for Funderingen af Bankens Sedler, da skal det paahvile Direktionen, senest inden Udgangen af den paafølgende Maaned, at godtgøre for den kongelige Bankkommissær, at det normerede Forhold fuldstændig er restitueret.“ Man er paa det rene med, at der er en Mulighed for, at Banken af andre Hensyn end de foreskrevne kan give sig til at udstede et betydeligt Beløb i Sedler, hvilke Banken, som sagt, tjener gode Penge paa. Derfor er der en Bestemmelse om, at hvis Banken skulde gøre det, skal den inden saa og saa lang Tid bringe Forholdet i Orden igen. Men hvorfor saa ikke faa en Regulator for dette Forhold, saaledes som vi have foreslaaet?

Med Hensyn til dette Spørgsmaal har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) stillet et Ændringsforslag under Nr. 12, som paa en Maade gaar ud paa det samme, som vi foreslaa, idet det ærede Medlem foreslaar, at jo flere Sedler Banken udsteder, desmere Dækning forholdsvis skal den have. Dette peger noget i samme Retning, og jeg skal derfor tillade mig at bemærke, at for saa vidt vort Ændringsforslag skulde blive forkastet, vil jeg tilraade at stemme for dette.

Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslaget under Nr. 11, som ligeledes er stillet til § 7. Det angaar Funderingen af Sedlerne, der efter § 7 skal være saaledes, at Banken har i sin Besiddelse en Metalfond, der svarer til Halvdelen af den i Omløb satte Seddelmasses Paalydende, og til Sikkerhed for den Del af denne Seddelmasse, som ikke dækkes af Metal-fonden, har i sit Eje let realisable, gode og sikre Aktiver efter et Forhold af 125 Kr. i Aktiver for hver 100 Kr. i Sedler. Jeg skal dertil bemærke, at for Tiden, hvor Banken har en betydelig større Metalbeholdning, end den vil faa, efter at denne Lov er vedtagen, skal den have saadanne Papirer i et Forhold, der svarer til 150 Kr. i Aktiver for hver 100 Kr. i Sedler. Det forekommer mig, at naar man nu gaar til at lette Banken med Hensyn til dens Guldbeholdning, saa at den ikke behøver at have saa stor Dækning for sine Sedler i Metal, som den nu skal have, er der ingen Grund til samtidig at nedsætte Forholdet med Hensyn til Værdien af de Aktiver, den skal have til Dækning af den saakaldte udækkede